

проф. Арнаудов, заявява съвсем определено: „Ама знай, че на тези години бях организирал в Чирпан една социалистическа група от 30—40 души, дето имаше работници, класни учители. И тази група беше похвалена в партийната ни преса като най-здрава.“

Това наистина е значителна група, макар че, както изглежда, е била предимно интелигентска. Във всеки случай от 1892 до към 1898 год. Яворов е активен социалист, а в началото е и ревностен агитатор. Че е образувал наистина групата, за която говори, аз имам личните показания на Георги Бакалов, който е гостувал всякога у Яворови, когато е отивал в Чирпан. Особено неопровержим документ за това е едно писмо на самия Пейо Крачолов, писано от него — като партиен функционер — до Бакалов. То потвърждава всички тия спомени, които инак, сами по себе си, могат да бъдат повече или по-малко достоверни. Ще приведа по-голяма част от това писмо, понеже е извънредно важно за живота и идеяния развой на Яворов.

„Изпращам ти, — пише той на известния социалист и отговорен партиен деец — 13 л. 20 ст., от който 8 са твои, а останалите 5 на друг. „Братство“ за лентите.“ Като го моли да почака още малко за останалите 22 лв., Яворов продължава: „Също и с абонаментите на „Социалист“. Яви ми на кой именно се изпраща на кредит. За 20-тях ст., които изпращам в повече, изпрати ми един брой от празничния „Социалист“.

Сега, мисля, като искам членски карти, не падам в глупавото положение, в което бях с по-първото си писмо. Отделно писмо е приложено тук по основаванието на нашата група“ (к. м. само група е подчертано от автора).

Писмото носи дата 21 април 1896 г. и е писано в Чирпан. От него се вижда:

1. че в 1896 г. Яворов е образувал социалистическа група в Чирпан;
2. че той е бил настойтел на социалистически вестници (праща пари за червени ленти, занимава се с абонаменти на „Социалист“);
3. че той е бил и секретар на чирпанската група (праща писмо за основаването на групата, иска членски карти) — нещо, което си спомня и Георги Бакалов. Като говори за едни стихотворения на Яворов, печатани в социалистическо списание през 1896 г., Бакалов пише: „На редакцията обаче бе известно, че зад тия инициали [П. Кр.] се крие секретарят на чирпанската организация Пейо Крачолов“.

Че наистина Пейо Крачолов е бил настойтел — и то доста изправен и ревностен — се вижда от второто писмо, което пише след един месец — на 26 май 1896 г. — и което поменах вече. В него той дава цял списък на книги, някои от които иска в по няколко екземпляра. Всичките са социалистически, номера от библиотека „Работнически другар“. В края на писмото настоятелят Яворов моли: „Изпрати ми още една-две покани от тия за Библиотеката, защото старата се разкъса, а може да се намерят още някои желаещи да си купят от книжките.

Надявам се, като изтече месецът, да изпратя стотина лева“. Ръководител на чирпанската група остава Яворов до 11